

VOORBIDDERS HJM Sales

“Dewijl Hij zag, dat er niemand was, zo ontzette Hij Zich, omdat er geen voorbidder was;.....” (Jes. 59:16a)

Geliefde broeders en zusters, gelukkig vond onze hemelse Vader een geweldige Voorbidder, onze Heiland, de Here Jezus Christus, Die ook nu nog steeds voor ons bidt (Hebr. 7:25). Maar Hij zoekt een Bruid die óók kan voorbidden. In deze tijd wordt er daarom een zware wissel getrokken op de Gemeente. Want naarmate de tijden ernstiger worden en hoe dichter we de eindtijd naderen, des te intenser behoren onze gebeden te worden voor hen, die Jezus nog niet als hun persoonlijke Verlosser hebben aangenomen en verloren dreigen te gaan. Zijn wij voorbidders voor hen, pleiters? God zoekt voorbidders en Hij ontzet Zich als Hij ze niet vindt!

Met in gedachten Gods opdracht tot het verrichten van voorspraakgebeden, wil ik vandaag met u eens kijken naar een geschiedenis in de bijbel welke plaatsvond in het stadje Kapérnaüm. Het ging over een verlamde man, die door vier vrienden of bekenden naar Jezus werd gebracht. Omdat zij er door de drukte niet in slaagden om gewoon door de deur in het huis te komen waar Jezus Zich bevond, braken zij toen maar het dak open en lieten hun verlamde vriend precies voor de voeten van Jezus neer (Luk. 5:19). Het feit dat dit verhaal in maar liefst drie van de vier evangeliën wordt beschreven, illustreert de ernst en belangrijkheid van hetgeen er plaatsvond. Ik wil zo dadelijk met u het verhaal in Mark. 2 lezen, maar ik denk dat het goed is, dat we ons éérst op de hoogte stellen van de betekenis van enkele in het verhaal genoemde zaken.

Zo kunnen we in Matt. 4:13 lezen, dat op een bepaald moment Jezus in Kapérnaüm was gaan wonen. De naam van het stadje *“Kapérnaüm”* betekent letterlijk *“dorp van vertroosting”*. Welk een heerlijk schaduwbeeld mogen we hier nu ontdekken. Kapérnaüm is het beeld van de gemeente, dat een huis van vertroosting voor zielen behoort te zijn, omdat Jezus er woont. Wie toch kan ons zulk een heerlijke troost geven dan Jezus alleen?

Voorts wil ik uw aandacht vestigen op de geblokkeerde deur. Normaliter wordt een huis betreden via de deur, maar dat lukte nu niet in verband met de drukte. Daarom brachten de vier vrienden de verlamde man via het dak tot Jezus.

Wat is de geestelijke achtergrond van die *“deur”*?

Zij die op de hoogte zijn van de geestelijke betekenissen van de historische, oudtestamentische Tabernakel weten, dat er drie deuren in het tabernakelcomplex waren. Er was de zogenaamde Poort, waardoor de voorhof van Gods terrein kon worden betreden. Er was nog de zogenaamde Deur, waardoor het heiligdom kon worden betreden. En tenslotte was er het Voorhangsel, waardoor men het allerheiligste betrad.

In het kader van deze prediking gaat het met name om de Poort en de Deur. Want er moeten nieuwe zielen worden gered van het eeuwige verderf en die dan Gods terrein, Zijn Koninkrijk, mogen binnentreden. Zij moeten via de geestelijke Poort de gemeente binnenkomen. Maar daar moet het niet bij blijven. Deze zielen moeten ook via de geestelijke Deur tot in het heiligdom worden gebracht. Maar helaas zijn er vaak vele, vele obstakels en hindernissen. In de Tabernakelstudies op deze website kunt u lezen, dat zowel de Poort als de Deur in geestelijk opzicht naar Jezus verwijzen. Door Hem alléén betreden wij Gods Koninkrijk.

Tenslotte is ook het feit belangrijk, dat *“vier”* vrienden (en niet twee, drie, vijf of zes) de verlamde tot Jezus brachten. Maar we moeten dat in samenhang zien met de *“deur”*. In het Hebreeuws dienen de letters van het alfabet (i.c. de medeklinkers) ook om te tellen. Zo is de vierde letter van het Hebreeuwse alfabet de letter daleth. Deze letter staat voor het getal *“vier”*, maar heeft óók de symbolische betekenis van *“deur”*.

De “vier” vrienden verwijzen in geestelijk opzicht dus direkt naar de “*deur*”, dat wil zeggen de Poort via welke Gods terrein wordt betreden en de Deur via welke men in het heiligdom van de Tabernakel komt. Zowel de Poort als de Deur hadden ieder vier openingen. En deze openingen duiden op de viervoudige bediening van onze Here Jezus Christus. Jezus was zowel de Zoon van God als ook de Zoon des mensen. En naast de volmaakte Dienstknecht was Hij óók de grote Koning der koningen. De vier vrienden verwijzen dus concreet naar de viervoudige bediening van Jezus. Hij is onze grote Vriend en het is alleen en uitsluitend door deze Vriend, dat zielen voor Gods koninkrijk kunnen worden gewonnen.

Maar het spreekt vanzelf dat de vier vrienden uiteraard ook op ons wijzen. Wij zijn geredde en wedergeboren kinderen Gods. Wij dragen (als het goed is) het Beeld van Jezus uit en verspreiden Zijn Licht en wij behoren ons te bekommeren om mensen, die door de zonden zijn verlamd en bij wie de kracht ontbreekt om op eigen gelegenheid Jezus te zoeken.

We zullen nu Mark. 2:1-12 lezen: *“En na sommige dagen is Hij wederom binnen Kapérnaüm gekomen; en het werd gehoord, dat Hij in huis was. En terstond vergaderden daar velen, alzo dat ook zelfs de plaatsen omtrent de deur hen niet meer konden bevatten; en Hij sprak het woord tot hen. En er kwamen sommigen tot Hem, brengende een geraakte, die van vier gedragen werd. En niet kunnende tot Hem genaken, overmits de schare, ontdekten zij het dak, waar Hij was; en dat opgebroken hebbende, lieten zij het beddeken neder, daar de geraakte op lag. En Jezus, hun geloof ziende, zeide tot den geraakte: Zoon, uw zonden zijn u vergeven. En sommigen van de Schriftgeleerden zaten aldaar, en overdachten in hun harten: Wat spreekt Deze aldus godslasteringen? Wie kan de zonden vergeven, dan alleen God? En Jezus, terstond in Zijn geest bekennende, dat zij alzo in zichzelf overdachten, zeide tot hen: Wat overdenkt gij deze dingen in uw harten? Wat is lichter, te zeggen tot den geraakte: De zonden zijn u vergeven, of te zeggen: Sta op, en neem uw beddeken op, en wandel? Doch opdat gij moogt weten, dat de Zoon des mensen macht heeft, om de zonden op de aarde te vergeven (zeide Hij tot den geraakte): Ik zeg u: Sta op, en neem uw beddeken op, en ga heen naar uw huis. En terstond stond hij op, en het beddeken opgenomen hebbende, ging hij uit in aller tegenwoordigheid; zodat zij zich allen ontzetten en verheerlijkten God, zeggende: Wij hebben nooit zulks gezien!”*

Het is Gods opdracht dat wij zielen winnen voor Zijn Koninkrijk. Dat wij hen als het ware voor de poorten van de hel wegrukken. Hij wil dat wij hen dóór de Poort (Jezus) binnenbrengen in de gemeente, in het huis van vertroosting, en in contact brengen met Jezus, Die de Redder en de Zaligmaker en de Verlosser is.

Maar helaas zijn er vaak vele obstakels. Ja, zelfs menigten van obstakels. Het zijn obstakels die tot geestelijke verlammingen leiden als gevolg van zonden, verwonde harten en uiterlijke omstandigheden. Deze obstakels worden bij ongeredde en nog ongelovige zielen lang niet altijd opgeworpen door andere mensen. Heel vaak zijn het obstakels in de zin van: ik ben te moe, ik ben te druk, ik kan niet geloven, mijn zonden zijn te groot voor vergeving, ik heb een andere afspraak, er houdt toch niemand van mij, ik moet naar de sportclub, noem maar op! Als dit zich voordoet, dan zullen wij voor onze verlamde vrienden alles op alles moeten zetten en via het dak moeten gaan. Dat wil zeggen, we zullen héél ernstig voor hen moeten bidden en hen vóór Jezus' voeten plaatsen. Wat een geweldige les leert de bijbel ons hier. Voor deze vier vrienden was niets te veel. Zij hadden hun verlamde vriend lief en brachten hem koste wat kost bij Jezus.

De betekenis van het dak op ons geestelijke huis is het aanbidden van God en het doen van voorspraakgebeden. Dit blijkt ook uit de betekenis van het woord voor tichelstenen, waarvan de daken op de huizen in Israëel werden gevormd, zoals u ook in dit zelfde verhaal in Luk. 5:19 kunt lezen. Een tichelsteen is in Hebreeuws een “*le-veenah*” (*hnb1*) en dit woord is afgeleid van “*laavan*” (*Nb1*) dat “*wit*” betekent. Het is u bekend dat alleen degenen, die in de waarheid staan en dus rein zijn, God kunnen aanbidden. Aanbidding en voorspraakgebeden horen bij elkaar, want degene die zich kan verplaatsen in het door erbarmen en intense liefde bewogen hart van Jezus, kan écht voor een ander bidden. En

dan gebeurt er een wonder, want dan wordt het dak open gebroken en wordt Jezus bereikt. Dit krachtige gebed van de rechtvaardige vermag veel (Jak. 5:16).

Maar het mag niet blijven bij het enkel brengen van zielen in de gemeente. De zielen zullen, nadat zij hun leven aan Jezus hebben gegeven en Hem hebben aangenomen, ook de Deur van het heiligdom moeten binnengaan. Dat wil zeggen, ze zullen moeten worden begeleid naar de waterdoop, ze zullen moeten leren om te leven in heiligmaking, ze zullen moeten worden begeleid om de doop met de Heilige Geest te ontvangen. Helaas is het vaak zo, dat zodra in de gemeente nieuwe zielen hun leven aan Jezus hebben gegeven er ook (vaak onbewuste) tegenstand ontstaat. Tegenstand dat zij de Deur binnengaan en deze tegenstand komt meestal van mensen. De opmerking van de farizeeërs bewijst dit: *“Wat spreekt Deze godslasteringen? Wie kan de zonden vergeven, dan alleen God?”* Er worden vaak tegenargumenten in de gemeente geuit, als er zielen moeten worden opgevangen, onderwezen en begeleid. De argumenten zijn velerlei, maar komen altijd voort uit wettische en geveinsde harten. Daarom verzuchtte Jezus eens tegen de farizeeërs in Matt. 23:15 – *“Wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeën, gij geveinsden, want gij omreist zee en land, om een Jodengenoot te maken, en als hij het geworden is, zo maakt gij hem een kind der helle, tweemaal meer dan gij zijt.”*

Wat heeft het voor nut, broeders en zusters, om ons tot het uiterste in te spannen om zielen te winnen als wij hen vervolgens in geestelijke zin weer laten versmachten en verhongeren, waardoor ze sterven?

Willen wij als deze farizeeërs zijn of willen wij gehoor geven aan de opdracht van Jezus om voor de zielen te zorgen? Joh. 21:15-17 – *“Toen zij dan het middagmaal gehouden hadden, zeide Jezus tot Simon Petrus: Simon, zoon van Jonas, hebt gij Mij liever dan dezen? Hij zeide tot Hem: Ja, Heere! Gij weet, dat ik U liefheb. Hij zeide tot hem: Weid Mijn lammeren. Hij zeide wederom tot hem ten tweeden maal: Simon, zoon van Jonas, hebt gij Mij lief? Hij zeide tot Hem: Ja, Heere, gij weet, dat ik U liefheb. Hij zeide tot hem: Hoed Mijn schapen. Hij zeide tot hem ten derden maal: Simon, zoon van Jonas, hebt gij Mij lief? Petrus werd bedroefd, omdat Hij ten derden maal tot hem zeide: Hebt gij Mij lief, en zeide tot Hem: Heere! Gij weet alle dingen, Gij weet, dat ik U liefheb. Jezus zeide tot hem: Weid Mijn schapen.”*

Geliefde broeders en zusters, Jezus verbindt onze liefde voor Hem direkt aan het verzorgen van Zijn schapen en lammeren. Het belangrijkste dat wij voor lammetjes en jonge schapen in onze gemeente kunnen doen, is voor hen te bidden en te pleiten en in de bres te gaan staan. Hen pal voor Jezus' voeten te plaatsen. Dan zal Gods zegen vallen en zal Hij voorzien in voedsel, rust en water voor hun zielen, waardoor zij zullen opgroeien tot stabiele, volwassen kinderen Gods. Dan zal men uitroepen: *“..... Wij hebben nooit zulks gezien!”* (Mark. 2:12c).

Tot slot een schriftgedeelte van een moeder die zo oprecht en ernstig voor haar dochter bad, dat het dak werd opengebrouwen. Zij ging in de waarheid staan, vernederde zichzelf en Jezus verhoorde haar gebed. Mark. 7:24-30 – *“En van daar opstaande, ging Hij weg naar de landpalen van Tyrus en Sidon; en in een huis gegaan zijnde, wilde Hij niet, dat het iemand wist, en Hij kon nochtans niet verborgen zijn. Want een vrouw, welker dochtertje een onreinen geest had, van Hem gehoord hebbende, kwam en viel neder aan Zijn voeten. Deze nu was een Griekse vrouw, van geboorte uit Syro-fenicië; en zij bad Hem, dat Hij den duivel uitwierp uit haar dochter. Maar Jezus zeide tot haar: Laat eerst de kinderen verzadigd worden; want het is niet betamelijk dat men het brood der kinderen neme, en den hondkens voor werpe. Maar zij antwoordde en zeide tot Hem: Ja, Heere, doch ook de hondkens eten onder de tafel van de kruimkens der kinderen. En Hij zeide tot haar: Om dezès woords wil ga heen, de duivel is uit uw dochter uitgevaren. En als zij in haar huis kwam, vond zij, dat de duivel uitgevaren was, en de dochter liggende op het bed.”*

Moge onze lieve Heiland en Heer u en mij deze week rijkelijk zegenen. Amen.